3803

REFERAT HISTORYCZNY

3803

Kwestionariusz
b. jeńca p. z. P. S. R.

Antoni Marchewka strzelec 1001. Pułk. Piechoty.

Dnia 23. IX 1939 r. pod Strzałkowem zostałem zabrany do niewoli z Bitwy Rezerwy miejsca stałego postoju Kołbiel. Zawieźli nas około 2000 do Oleska, tam zakwaterowali, gdzie byliśmy podzieleni w oddzielne budynki do pracy na roboty w różnych zawodach 2 godz. 6 do późnego wieczora. Zarobków tam nie było, bo za dwa lata pracy miesięcznie przeciętnie 10 rubli. Kwatery mieszkaniowe i higiena była mizerna. Jeńcy składali się z Polaków, Ukraińców i Białorusinów. Enkawudziści tłumaczyli nam, że my przy pracy Krajów oglądać nie będziemy. O Polsce nie mieliśmy żadnych wiadomości. Pomoc lekarska była dobra bo byli Polacy lekarze. Umundurowanie nie znaczna. Łączność z krajem i rodzinami była dozwolona, jednak listy i przesyłki do rodzin nie otrzymywałem. Po wypowiedzeniu wojny Rosyjsko-Niemieckiej z dnia 22. VI 1941. wywieziono nas z Brodów, przez Lwów, Tarnopol, Płoskirów, do Złotonoszy. Maszerowaliśmy przez 18 dni i noce. Na terenach Polski odżywiali mieszkańcy, a przy na terenach radzieckich dawali 1 bułkę chleba na 400 ludzi, bez wody a później by ktoś spróbował wyjść z boku, był bity a nawet zabijany. Jeden kto odstał, nie mógł iść, zabijali bagnetem, tak że zginęło po drodze 4 tysiące całości ludzi. Z Złotonoszy załadowali nas do pociągów i wywieźli do Starobielska. W dniu 3 września 1941. wyjechaliśmy pod dozorem polskim do Tockoje. W Starobielsku wypłacili nam po 50 rubli. Obecnie przynależymy jesteśmy do Warszawa Kap. Etap. poczta polowa 112.

Miejsce pobytu, dnia 4. marca 1943.

Antoni Marchewka